

Adalbert

2 / 2016 / ročník XXVI / 25 Kč

**Výzva z Cebu:
Liturgii slavme i žijme**

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví:

www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8

Tel.: 283 028 111

www.portal.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Karmelitánské knihkupectvíKnihkupectví U Sv. Ignáce,
Chelčického 8, Jičín

tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

Vstanu a půjdu k svému OtciSvatost smíření
a příprava na ni
Leporelo, 8Kč**Hans Hopf
Když děti často stůňou**

Brož., 168 str., 279Kč

**Terezie od Ježíše
Sebe ve mně hledat musíš**

Brož., 76 str., 149Kč

**Mariusz Krawiec SSP
Křížová cesta
za duchovní
uzdravení**

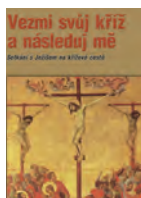
Brož., barevné, 64 str.,

**Michal Giboda
Léčit a přežít
(V kambodžské
nemocnici
po Pol Potovi)**

Brož., 202 str., 279Kč

**Pére Estrate
Miriam – malá
Arabka**

Brož., 165 str., 399Kč

**Ivančič Tomislav
Vezmi svůj kříž
a následuj mě**Brož., barevné, 40 str.,
69Kč**Cathy Laver-Bradbury,
Anne Weeks a kol.
Šest kroků
ke zvládnutí ADHD**

Brož., 144 str., 235Kč

**Pier Giordano Cabra
Blahoslavení, kdo
vychovávají**

Brož., 120 str., 179Kč

Vrk čili Frk Ládi Holoubka

A VÍTE PANE FARÁŘI, ŽE JE ROK MILOSRDENSTVÍ ?

Vážení čtenáři,

prestože v letošním roce vychází v pořadí již druhé, tedy únorové číslo diecézního měsíčníku Adalbert, prostřednictvím Editorialu se společně setkáváme poprvé. Proto mi dovolu, abych vám, milí čtenáři, hned na začátku popřál vše dobré v roce 2016, v roce, který prožíváme jako Svatý rok milosrdenství. Těšte se pevnému zdraví, ať vás Pán provází a neopouští vás. Přeji vám, abyste co nejvíce pociťovali jeho Otcovské milosrdenství.

Otevíráte únorové vydání Adalberta a již z minulého čísla víte, že vám nabízíme více čtení. Reflektujeme tak vaše čtenářské prosby. Vždyť každý časopis má naplňovat představy svých čtenářů, jinak ztrácí jeho tvorba smysl. Každý měsíc se proto můžete nově těšit na duchovní

zamyšlení a na příběhy lidí, v jejichž životě hraje roli milosrdenství (ať již prokazované nebo přijímané). Chceme ještě více reflektovat dění v celé naší diecézi. Připravujeme pro vás také rubriku, v níž uveřejníme práce žáků a studentů církevních škol na téma Milosrdenství. Čtení a fotografií je zkrátka více na více stranách, přesto zůstala cena předplatného pro letošní rok i nadále ve výši let minulých.

Věříme, že jsme se obohaceným obsahem trefili do pomyslného terčového středu vašeho čtenářského zájmu a že Adalbert zůstane i nadále vaším oblíbeným společníkem. A budete-li mít jakékoli připomínky, nápady či náměty, neváhejte se s nimi na nás obrátit.

Milí přátelé, prožijte klidný únor, letos o jeden kalendářní den delší, a do postní doby vstupte s odhodláním co nejdokonalejší očisty duše před velikonočními svátky.

Lukáš Peška
šéfredaktor

KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK

vyhlašuje přijímací řízení ke studiu
od akademického roku 2016/2017

NABÍZENÉ STUDIJNÍ OBORY

- Katolická teologie (magisterské studium, prezenční, 5 let)
- Teologické nauky (bakalářské studium, kombinované, 4 roky)
- Teologické nauky (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)
- Aplikovaná etika (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)

- Dějiny křesťanského umění (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)
- Dějiny křesťanského umění (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)
- Dějiny evropské kultury (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)
- Dějiny evropské kultury (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)

Zájemci o studium, kteří chtějí začít studium v akademickém roce 2016/2017, mohou podat přihlášku do **29. února 2016**.

Podrobnosti týkající se přijímacího řízení a ostatní informace o studiu na KTF UK jsou k dispozici na www.ktf.cuni.cz.

Obsah

Rozhovor: Toužil vzdělávat mládež. Především duchovně ... 4

Téma: Čiňme skutky milosrdenství a získejme odpustky... 8

Reportáž: Liturgii slavme i žijme, vyzývá z Cebu biskup Jan... 12

Příběh: Jiří Woclawek: Milosrdenství mají mladí šanci prožít díky dospělým... 16

Charitní listy: Jak pomáhají tříkrálové peníze v Domově sv. Josefa... 27

Bertík: Postní doba v roce milosrdenství... 31

Měsíčník královéhradecké diecéze. Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. **Vydává:** Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové. Adresa redakce: Tiskové oddělení (redakce), Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: adalbert@bihk.cz, www.bihk.cz/ikd. **Členové redakce:** Mgr. Lukáš Peška (šéfredaktor, tel.: 603 888 281), Helena Tauchmanová, Eva Zálešáková (externí redaktorka), Tomáš Kubelka (fotograf). **Sazba:** Lukáš Peška. **Tisk:** Typo Studio Jiří Bittner Hradec Králové. **Cena:** 25 Kč. **Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla:** 10. února 2016. **Foto na titulní straně:** Hana Frančáková – kopie Milostné sochy Panny Marie Guadalupské, hlavní patronky Filipín.

Toužil vzdělávat mládež. Především duchovně

V dubnu letošního roku uplyne 94 let od narození a v červnu 22 let od úmrtí zajímavé osobnosti otce Jaroslava Knittla, který byl žákem známého otce Metoděje Habáně OP. Byl to právě otec **Jaroslav Knittel**, který obnovil po sametové revoluci v roce 1991 slavné Akademické týdny na Pavlátově louce u Nového Města nad Metují, jejichž historie sahá až do roku 1932. Na otce Jaroslava Knittla zavzpomínala **Jana Ptáčková**.

P. Jaroslav Jindřich Knittel byl velmi pozoruhodná osobnost. Jeho život byl tvarován trojím posláním. Působil jako pedagog, kněz a vydavatel či organizátor společenského života. Už jako mladý se angažoval v práci s mládeží v rámci křesťanského dělnického hnutí mládeže JOC. Později působil, kvůli vládnoucímu režimu jen krátce, ve školství. Byl vynikajícím pedagogem, který dovedl zaujmout a osobně se věnovat svým žákům. Kněžské poslání Jaroslava Knittla se profilovalo v době, kdy nemohl působit oficiálně. Jako kněz však své vrozené a studiem rozvinuté vlohy uplatnil při ilegální práci s mládeží, při níž využíval metod skupinové i individuální práce. To dělal i v práci s ostatními lidmi, kteří za ním přicházeli.

Jak jste poznala otce Jaroslava Knittla?

Otce Jaroslava jsme s manželem, tehdy jako mladí lidé před svatbou, poznali koncem dubna 1987, kdy jsme ho přišli požádat o uzavření svátosti manželství. Chtěli jsme být oddáni v krčínském kostele Svatého Ducha, kde každou sobotu večer sloužil mši svatou. Já byla v té době v jiném stavu a podle toho, jak otec Knittel často důrazně hřímal od ambonu jsme čekali

napomenutí, že jsme se dopustili něčeho, čeho jsme se dopustit neměli. Ale on jen řekl – tak pojďte dál – a tím si získal ještě více moji důvěru. To byl důležitý moment, který nastartoval náš vzájemný vztah a později i spolupráci.

Byla jste tehdy věřící?

Manžel ano, já ne. Při předsvatební přípravě jsem ale ocenila, že mě otec Jaroslav žádným způsobem nelámá, nepřesvědčoval, ale šel na mě přes literaturu. Dával mi číst knížky, které mi univerzitní knihovna nemohla poskytnout. Jednalo se totiž o autory zakázané a já jsem poznala, že existuje něco daleko zajímavějšího, než jsem měla do té doby možnost poznat. Na mé otázky, určitě mnohdy silně naivní, odpovídal vždy trpělivě, nepohoršoval se a já jsem poznala, že se stávám věřícím člověkem. Nakonec jsem se vdávala jako čerstvě konvertovaný člověk. Otec Jaroslav mi prostě pomohl rozbalit dar víry.

Čím ještě Vás jeho osobnost zaujala?

Především osobitými promluvami. Z mého pohledu to nebyly jen suché

„Akci dával duchovní rozměr, ale na zařizování praktických záležitostí nebyl. Viděl les, ale neviděl stromy.“

promluvy o Bohu a o víře, ale otec Jaroslav do nich dokázal zapojit každodenní život. Když měl pocit, že musí na něco dát důraz, tak důrazně tloukl rukou do ambonu. Připadal mi také velmi sečtělý. Já jsem studovala český jazyk, literaturu a historii, tak mě zaujal i tím.

Hovoříme o závěrečných letech komunistického režimu. Jaký byl jeho postoj k tehdejšímu režimu?

Otec Jaroslav věděl, že ho Státní bezpečnost sleduje a při některých kázáních dokonce mluvil přímo k „pánům ve službě“. Všichni jsme věděli, že si

P. Jaroslav Knittl (vpravo) s profesorem Josefem Švejcem (uprostřed).
Foto: archiv Akademických týdnů

soudruzi opisují čísla našich aut, tak říkal, ať se podíváme, kdo si čísla zapisuje a soudruzi ať čísla opisují pořádně. Myslím, že to bral s nadhledem. Jednou vyprávěl, jak si ho pozvali na návštěvu na biskupství, a po návratu zjistil, že měl doma prohlídku. Když přijel do Prahy Michail Gorbačov a nastala perestrojka, tak upozorňoval naše soudruhy, že v našem socialistickém vzoru – v Sovětském svazu – nastávají změny a že by k nim mělo dojít i u nás. Z Prahy, kde jsem studovala, jsem mu přivázela sovětské noviny, překládala jsem mu články a on je ve svých kázáních šikovně zmiňoval. Rozhodně to nebyla úlitba soudruhům, protože k té měl hodně daleko. Spíše se tím vývojem zaštiťoval.

Otec Jaroslav Knittl je znám svoji péčí o mládež. Jak se projevovala?

Pořádal vzdělávací programy, na které zval zajímavé hosty. Sami jsme byli několikrát pozváni na soukromé

chalupy, kde se setkání, podobná salesiánským Chaloupkám, konala. Například v roce 1988 pozval do Pěčína v Orlických horách jednoho politického vězně, který vyprávěl o procesech a věznění v padesátých letech. Pro mě bylo novum. Byla jsem odchovaná socialistickými školami, doma jsme o těchto věcech nemluvíli a nechtěla jsem tomu vůbec věřit. Otec se zkrátka snažil, aby se mladí lidé dověděli něco jiného, než co tvrdily oficiální zdroje, a abychom slyšeli, co jinde neuslyšíme. Mládež za ním také chodila na pohovory, udělal si čas na každého. Dveře se u něj netrhly, ale museli jsme vždy přijít včas, protože za námi už na setkání s otcem Jaroslavem čekali další.

Těsně před sametovou revolucí ale otec Knittl přišel o státní souhlas...

Už v roce 1988 věděl, že o státní souhlas přijde. Církevní tajemník si ho pozval a vysvětlil mu, že jeho aktivity neodpovídají tomu, co si představuje.

O státní souhlas přišel od 1. ledna 1989 a do otce Jaroslava jako kdyby vjela nová energie. Měl pocit, že toho musí ještě hodně stihnout, a tak nás začal zaměstnávat. Po odebrání státního souhlasu jsme k němu nadále chodili ke zpovědi a na duchovní rozhovory, ale pokud se vůbec bál, tak spíše o nás.

Jak vznikl nápad na založení nakladatelství?

Už za totality měl otec Jaroslav bohatou samizdatovou knihovnu. Byl to jeho tajný poklad. Kolem otce Jaroslava působil okruh lidí, kteří knihy překládali, opisovali je na stroji, vázali. Po sametové revoluci měl otec Jaroslav potřebu, aby se jeho poklady dostaly mezi lidi. Proto založil v roce 1990 nakladatelství. Jeho první počiny ale byly nesmělé a neumělé, ale upřímné. Vůbec jako první vyšla brožurka u příležitosti návštěvy Svatého otce Jana Pavla II. u nás. Měla vyjít ještě před návštěvou papeže, ale vyšla až po ní a to už o ni nebyl zájem. Mezitím totiž vyšly graficky kvalitnější publikace. Jezdili jsme

Pavlátova louka u Nového Města nad Metují – tradiční místo konání Akademických týdnů. Foto: archiv Akademických týdnů

s ní po celé republice, ale nešla na odbyt. Otec Knittl byl velmi zklamaný, ale stále měl snahu a odhodlání.

A o jeho promluvy zájem byl?

Ani promluvy k věřícím i nevěřícím, kterých několik vydal, se nesetkaly s velkým zájmem. Prožívali jsme porevoluční dobu a jeho promluvy pocházely z doby totality, nebyly nadčasové a už tolik neoslovily. Musím ale říci, že o řadu vydaných titulů byl zájem tak velký, že byly hned vyprodané. V nakladatelství ale otec Jaroslav nakonec utopil všechny své úspory. Některé tiskárny ho podvedly, otec hodně zahořkl a ke konci už se z naší spolupráce vytrácel původní duch. Přestože jsme mu s manželem pomáhali jako dobrovolníci, připadali jsme si jako zaměstnanci.

Velkým počinem otce Jaroslava Knittla je obnovení Akademických týdnů. Jak k tomu došlo?

Otec Jaroslav studoval v Praze filozofickou fakultu a na ní se potkal se spous-

tou osobností. Mimo jiné s Metodějem Habáněm. Otec Knittl měl pocit, že mají velký význam pro život mladých duchovně vzdělávací kurzy. Nejen, že se na nich potkají s vrstevníky se stejným smýšlením, ale že je kurzy obohatí jak po vzdělávací, tak i po duchovní stránce. A tak se rozhodl, že v Novém Městě nad Metují takové kurzy uspořádá. Původní myšlenka byla, že by to bylo jenom pro studenty, ale první ročník Akademických týdnů byl spíše důchodcovský. V první řadě totiž pozval lidi, kteří pamatovali poválečné Akademické týdny, také lidi ze zahraničí, a ti byli převážně starší. Takové byly novodobé začátky.

Jakou roli hrál při Akademických týdnech otec Jaroslav?

Celé akci dával duchovní rozměr, ale na pořádání tolik důležitých praktických záležitostí nebyl. Můj manžel to označil slovy: Viděl les, ale neviděl stromy. *

Lukáš Peška, Martin Weisbauer

Akademické týdny

Kořeny akce můžeme dohledat až v roce 1932, kdy stál u jejich zrodu významný český myslitel, filozof a teolog P. Metoděj Habán OP. Na Akademické týdny přicházeli posluchači různých vyznání, aby naslouchali přednáškám předních českých odborníků v humanitních i přírodních vědách a vedli s nimi rozhovory. Posluchači i přednášející se navzájem obohacovali v pohledu na dění ve světě a prohlubovali interdisciplinární rozměr svého vzdělání. Tradice Akademických týdnů nebyla přerušena ani za nacismu, kdy se konaly v podzemí. Až komunistický režim jejich pokračování znemožnil. Mezi lety 1971 až 1977 vedl Akademické týdny v exilu Vladimír Neuirth v Hünfeldu u Fuldy v SRN. Ve vlasti obnovil Akademické týdny v roce 1991 P. Jaroslav Knittl, profesor náchodského gymnázia. Po jeho smrti v roce 1994 je pořadatelem Akademických týdnů stejnojmenné občanské sdružení.

Čiňme skutky milosrdenství a získejme odpustky

Svatý rok milosrdenství se může stát příležitostí k setkání člověka s Božím milosrdenstvím. Je to šance k získávání **odpustků** pro sebe nebo pro duše zemřelých. Papež František vyhlášením Svatého roku zdůrazňuje, že Bůh může a chce spasit každého člověka. V rámci tohoto roku je proto možné dosáhnout naprostého odpuštění a přijetí ve vybraných chrámech po celé České republice.

Papež František se o odpustcích ve Svatém roce milosrdenství zmínil již v samotné bule *Misericordiae Vultus*, kterou Svatý rok vyhlásil. „Svatý rok s sebou nese také souvislost s odpustky. ... Ve svátosti smíření Bůh odpouští hříchy, a ty jsou skutečně smazány. Přece však v našem chování a v našem myšlení zůstává negativní otisk, který hříchy zanechaly. Boží milosrdenství je však ještě silnější. Stává se shovívavostí Otce, který skrze Kristovu nevěstu dospívá ke hříšníkovu, jemuž bylo odpuštěno, osvobozuje jej ze zbývajících důsledků hříchu, uzpůsobuje jej k činům lásky a k růstu v lásce spíše než k opětovnému pádu do hříchu. ... Odpustky znamenají zakoušet svatost církve, která má účast na všech dobrodiních Kristova vykupení, aby odpuštění bylo rozšířeno až tam, kam nejdále dosáhne Boží láska,“ napsal Papež František ve své bule.

Živá zkušenost s blízkostí Otce

Nedlouho před samotným začátkem Svatého roku milosrdenství pak Svatý otec zaslal 1. září 2015 arcibiskupu Rino Fisichellovi List předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci před blížícím se mimořádným Svatým rokem milosrdenství, v němž o odpustcích píše konkrétněji. „Je mojí touhou, aby se tento rok stal

živou zkušeností s blízkostí Otce, jehož něhu je možné téměř hmatatelně vnímat. K tomu, aby věřící mohli zakusit shovívavost a získat odpustky, jsou povoláni jako projev své hluboké touhy po skutečném obrácení vykonat krátkou pouť ke Svaté bráně, jež se otevře v každé katedrále a v kostelech stanovených diecézním biskupem a ve čtyřech papežských bazilikách v Římě. ... Je důležité, aby tato příležitost byla spojována zejména se svátostí smíření a slavením eucharistie se zamyšlením na téma milosrdenství. Stejně tak bude třeba doplnit takovou slavnost vyznáním víry a modlitbou za mě a na úmysly, které nosím v srdci pro dobro církve a celého světa. Myslíím dále i na ty, kdo se z nejrůznějších příčin nebudou moci ke Svaté bráně vydat sami, zejména na nemocné. ... Když budou tyto chvíle zkoušky prožívat s vírou a radostnou nadějí a přitom přijímat eucharistii nebo se účastnit mše svaté a společné modlitby, a to i prostřednictvím nejrůznějších sdělovacích prostředků, mohou tak i oni získat odpustky tohoto Svatého roku. Mé myšlenky se obracejí rovněž k vězněným. ... Tito lidé mohou získat odpustky ve vězeňských kaplích a vždy, když s myšlenkou na Otce a modlitbou k němu přejdou přes práh své cely, kéž jim to připomene průchod Svatou branou, neboť Boží

„Odpustek je odpuštění časného trestu od Boha za hříchy, odpuštěné již co do viny. Odpuštění získává věřící po splnění stanovených podmínek.“

milosrdenství, které dokáže proměnit srdce, může také proměnit mříže a z pobytu za nimi učinit zkušenost svobody. Prosil jsem, aby církev v tomto Roce milosrdenství znovu objevila bohatství skryté ve skutcích duchovního i tělesného milosrdenství. Zkušenost s milosrdenstvím lze totiž nejlépe poznat právě prostřednictvím konkrétních projevů, jak nás to naučil Ježíš. Vždy, když některý věřící osobně vykoná jeden či více z těchto skutků, bezpochyby tak získá i odpustky spojené s tímto svatým rokem. Z toho plyne úkol žít podle milosrdenství, a tak obdržet milost úplného a naprostého odpuštění z moci Otcovy lásky, která

Odpustky lze získat i pro naše zemřelé, vždyť pohřbívání mrtvých je jedním ze skutků tělesného milosrdenství. Foto: Tomáš Kubelka

nikoho nevyjímá. Odpustky svatého roku se tím naplní a stanou se plodem této události, která se slaví a prožívá s vírou, nadějí a láskou. Odpustky spojené s Rokem milosrdenství lze dále získat i pro zemřelé. Jsme s nimi spojeni svědectvím víry a lásky, které nám předali. Jako na ně pamatujeme při slavení eucharistie, tak se můžeme za ně, účastni nezměrného tajemství společenství svatých, modlit a prosit, aby milosrdná tvář Otcova osvobodila každého z nich od všech pozůstatků viny a mohla je přivínout k sobě v nekonečné blaženosti,“ uvádí papež František.

Odpustek? Odpuštění trestu od Boha

Co to vlastně jsou odpustky? Nahlédněme do Kodexu kanonického práva. Kánony 992 až 997 o odpustcích praví: „Odpustek je odpuštění časného trestu od Boha za hříchy, odpuštěné již co do viny. Odpuštění získává řádně disponovaný věřící po splnění stanovených podmínek skrze činnost církve,

kteřá jako služebnice vykoupení autoritativně rozděljuje a přivlastňuje z pokladu zadostiučinění Krista a svatých. Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda osvobozuje z časného trestu z části nebo úplně. Každý věřící může získat částečné nebo plnomocné odpustky buď pro sebe nebo je může přivlastnit na způsob přímluvy zemřelým. Kromě nejvyšší autority církve mohou udílet odpustky ti, jimž tuto moc přiznává právo nebo jim ji udělil Římský biskup. Žádná autorita nižší Římského biskupa nemůže jiným svěřit moc udělovat odpustky, leč by jí to bylo výslovně dovoleno Apoštolským stolcem. Jen ten je schopen získat odpustky, kdo je pokřtěn, není vyobcován z církve a je ve stavu milosti, alespoň na konci vyplnění předepsaných úkonů. Aby však ten, kdo je schopný, je skutečně získal, musí mít alespoň úmysl je získat a vykonat v předepsaném čase a stanoveným způsobem přikázané úkony ve shodě se zněním udělení. Při udělování odpustků a jejich získávání je nadto nutno zachovávat ještě

jiné předpisy, které jsou obsaženy ve zvláštních zákonech církve.“

Odpustky vázané na Svaté brány

Ve Svatém roce milosrdenství mohou věřící lidé získat odpustky za běžných podmínek pro jejich získávání, které známe například z modliteb za zemřelé. Mezi běžné podmínky tedy patří vykonání svátosti smíření, účast na mši svaté a přijetí svatého přijímání, modlitba za Svatého otce a na jeho úmysly, které nosí ve svém srdci pro dobro církve a celého světa, například modlitby Otče náš a Zdravas Maria (tyto tři uvedené podmínky lze vykonat řadu dní před tím či po tom, kdy je vykonán předepsaný odpustkový úkon, nicméně je vhodné, aby svaté přijímání a modlitba na úmysl nejvyššího velekněze byly vykonány v tentýž den jako odpustkový úkon) a na daném místě se pomodlit modlitbu Otče náš a Vyznání viny.

Pro Svatý rok milosrdenství ale papež František navíc připojuje další dva body, a sice jako projev své hluboké

touhy po skutečném obrácení vykonat krátkou pouť ke Svaté bráně (podle fyzických možností každého člověka) a zamyšlení či rozjímání na téma milosrdenství.

V celé České republice lze odpustky spojené se Svatou bránou získat v jedenačtyřiceti římskokatolických a řeckokatolických chrámech. V královéhradecké diecézi se jedná o katedrálu Svatého Ducha v Hradci Králové, poutní kostel Panny Marie Pomocnice v Chlumku u Luže, klášterní kostel Narození Panny Marie v Želivu, poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie na Hoře Matky Boží u Králík a kostel sv. Alfonse v národním centru Světového apoštolátu Fatimy v Českomoravské Fatimě v Koclířově u Svitav.

Konejte skutky milosrdenství

Svatý otec František ale touží rozšířit možnost získat odpustky i na další okamžiky našeho života. Proto je možné získat odpustky Svatého roku také při konání skutků milosrdenství.

Papež se o této možnosti rozepisuje v již zmíněném listu Rino Fisichellovi.

Mezi skutky tělesného milosrdenství se především počítá: dát najíst tomu, kdo má hlad; napít tomu, kdo trpí žízní; hostit toho, kdo nemá střechu nad hlavou; obléci ty, kdo nemá, co na sebe; navštěvovat nemocné a vězněné; pohřbívat mrtvé a tradičně se také připojuje osvobozovat zajaté.

Ke skutkům duchovního milosrdenství počítáme: učit nevědomé; radit především pochybujícím; těšit zarmoucené; posilovat klesající či napomínat hřešící; trpělivě vše snášet; odpouštět ubližujícím a modlit se za živé i za mrtvé.

Podrobně skutky milosrdenství popisuje Katechismus katolické církve v článku 2447: „Skutky milosrdenství jsou činy lásky, kterými pomáháme svému bližnímu v jeho tělesných nebo duchovních potřebách. Učit, radit, těšit, posilovat – to jsou skutky duchovního milosrden-

ství, stejně jako odpouštět a trpělivě vše snášet. Skutky tělesného milosrdenství spočívají obzvláště v tom, že dáváme najíst tomu, kdo má hlad, že hostíme toho, kdo nemá střechu nad hlavou, že odíváme toho, kdo nemá co na sebe, že navštěvujeme nemocné a vězněné, že pohřbíváme zesnulé. Dávat almužnu chudým je mezi těmito skutky jedno z hlavních svědectví bratrské lásky; je to také úkon spravedlnosti, který se líbí Bohu: »Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.« (Lk 3,11) »Raději dejte to, co je v mísách, jako almužnu a pak vám bude všechno čisté.« (Lk 11,41) »Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: ‚Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se‘ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je (jim) to platné?« (Jak 2,15-16).“*

Lukáš Peška

ODPUSTKY VE SVATÉM ROCE MILOSRDENSTVÍ

- vykonat svátost smíření
- účastnit se mše svaté a přijmout svaté přijímání
- pomodlit se za Svatého otce a na jeho úmysly, které nosí ve svém srdci pro dobro církve a celého světa
- na daném místě se pomodlit modlitbu Otče náš a Vyznání víry
- jako projev své hluboké touhy po skutečném obrácení vykonat krátkou pouť ke Svaté bráně
- zamyšlení či rozjímání na téma milosrdenství
- konat skutky tělesného a duchovního milosrdenství

Liturgii slavme i žijme, vyzývá z Cebu biskup Jan

V Cebu na Filipínách se v posledním lednovém týdnu uskutečnil v pořadí již 51. **Mezinárodní eucharistický kongres**. Své zástupce na něm měla i Česká republika. Skupinu poutníků vedli jako delegáti České biskupské konference královéhradecký biskup Jan Vokál a nedávno intronizovaný nový biskup českobudějovický Vlastimil Kročil. Na eucharistickém kongresu se sešli duchovní, řeholníci i laici, aby připomněli a zdůraznili centrální význam Eucharistie v životě a poslání katolické církve.

Program letošního zasedání byl nadmíru bohatý. Kromě liturgických oslav a modliteb organizátoři připravili i několik workshopů, výstav, koncertů či divadelních představení. Na kongresu vystoupily téměř dvě desítky přednášejících z různých zemí světa. Za Českou republiku přijeli do Cebu biskupové Jan Vokál, delegát pro eucharistické kongresy, a Vlastimil Kročil. Doprovázela je Hana Frančáková z Českomoravské Fatimy v Koclířově, která zároveň působila jako dopisovatelka nejen pro diecézní časopis Adalbert.

Na začátku mezinárodního eucharistického kongresu řekl k setkání předseda Papežského výboru pro mezinárodní eucharistické kongresy Piero Marini: „Ti, kteří přijedou do Cebu, budou vydávat svědectví univerzální církve pro tuto místní církev v Cebu, ale přichází i načerpat. V Cebu se nachází velmi chudé obyvatelstvo. Není to žádná velká metropole Prvního světa. Filipínci jsou lidé, kteří mají velkou víru, velkou lásku k životu a radost. Jedu tam s velkou ochotou, protože Filipínci vydali a stále vydávají celému světu svědectví práce a věrnosti. Toto je tedy i příležitost poděkovat všem

Filipíncům rozptýleným po celém světě za jejich svědectví víry a jednoty katolické církve.“

Políbení prstenu a dotek čela

Přítomní čeští biskupové Jan Vokál a Vlastimil Kročil byli ve filipínském městě Cebu přivítáni s velkou slávou, dle místních zvyků. „Po pětadvaceti hodinách letu jsme přistáli v Cebu. Hned na letišti nás přivítali dobrovolníci, mladí a usměvaví lidé. S úctou vítali každého: Welcome in Cebu – Mabuhay! K našim biskupům Janu Vokálovi a Vlastimilu Kročilovi přibíhali, aby políbili biskupský prsten a dotkli se čela. Později jsme se dozvěděli, že takto jsou zde již od dětství místní vychovávaní v úctě k církvi, kterou pro ně symbolizuje právě prsten,“ píše Hana Frančáková a dodává, že se poklonili Malému Dítěti – Ježíši, které zde místní oslovují: Viva, Pit Señor. Pražské jezulátko by mohlo být pomyslným mladším bratrem. Lidé podle Hany Frančákové stojí několik desítek metrů, často i několik hodin ve frontě, aby mohli Jezulátko uctít.

Zahajovací mše svatá se zúčastnilo na 350 tisíc věřících z celého světa.

Mezi 300 biskupy byli téměř všichni biskupové Filipín (těch je celkem 95). O pokojný průběh se staraly stovky dobrovolníků a místní policie. Zapojili se také studenti. „Kongres připravovali Filipínci čtyři roky. Program se konal v nově postavené hale. Kapacita patnáct tisíc míst byla vzhledem k počtu přihlášených nedostačující, tak se musela vytvořit místa nová, aby každý mohl být přítomen. Delegáti se seznámili s překrásnou místní kulturou, vystoupeními v místních krojích i kostýmech. Vše doplňovala překrásná hudba a zpěvy,“ pokračuje Frančáková, která již při zahajovací mši svaté vnímala silné spojení s naším národním eucharistickým kongresem. „Cebu je pro mě opravdu hlubokým setkáním s Boží láskou a velkým znamením Božího milosrdenství,“ svěřila se s pocity.

Setkání s chudými lidmi

Plni dojmů byli hned na začátku mezinárodního eucharistického kongresu také oba čeští biskupové. „Eucharistický kongres podtrhuje skutečnost vrcholu svátostného života církve. Eucharistie – liturgie – mše svatá. I kdyby

Polibek biskupského prstenu a dotek čela patří mezi tradiční uvítací obřad a značí velkou úctu. Foto: Hana Frančáková

se sloužila mše svatá jen v soukromí, je to vrcholná, Bohu nejmilejší liturgie. Má charakter horizontální. A proto slavíme v místních církvích eucharistické kongresy – diecézní, národní, mezinárodní. Eucharistie je vrcholným okamžikem svátostného života církve a nejvznešenější způsob úcty. Právě v této zemi se nás dotýká zejména chudoba. Připomínám, že lidé nemohou být odděleni od života. Biskup Robert Baron nám jasně řekl ve své přednášce: Vyslání v závěru mše svaté – jděte v pokoji – to, co jste zde slavili, žijte. A v této

zemi je naprosto patrná krása liturgie i to, že lidé liturgií žijí i po skončení mše svaté. Proto zde křesťanství tolik roste. I my máme jít a přinášet Krista, žít Eucharistií. Eucharistií jako pokrm, Eucharistií jako oběť, Eucharistií jako skutečnou přítomnost," uvedl královéhradecký biskup Jan Vokál.

Na českobudějovického biskupa Vlastimila Kročila velmi silně zapůsobilo setkání s lidmi v místních chudých čtvrtích, kde lidé žijí velmi skromně, často opravdu ve velmi ubohých podmínkách. „Pak také

místní malé občerstvovací stánky, kam si můžete přisednout, podívat se do hrnce, co je k obědu, a opět – velmi levně se najíst. I když u nás bychom asi kvůli hygienickým podmínkám neobstáli. Ale i přesto zde bývá vždy velmi plno,“ sdělil biskup Kročil a dodal, že toužil se alespoň jednou zúčastnit mezinárodního eucharistického kongresu. „Zvláště proto, že můj předchůdce biskup Jiří Paďour byl delegátem pro eucharistické kongresy a vždy o účasti na těchto setkáních hovořil s velkým nadšením.“

Historie kongresů začala ve Francii

První eucharistický kongres se konal ve Francii v roce 1881. V říjnu 2015 se také konal i první Národní eucharistický kongres v České republice, kterého se zúčastnily tisíce věřících.

Před začátkem mezinárodního eucharistického kongresu zaslal papež František prostřednictvím kardinála Andela Sodana poselství místním biskupům, ve kterém zdůrazňuje poslání církve šířit Boží „trvalou lásku“ všem lidem. Ve Svatém roce milosrdenství biskupy vybízí k tomu, aby se svými životy stávali stále výraznějším znamením Božího působení. ✕

Lukáš Peška

V Cebu vládne přátelská a srdečná atmosféra mezi poutníky i duchovními. Foto: Hana Frančáková

Oba čeští delegáti, biskupové Jan a Vlastimil také prošli Světou bránou v místní katedrále. Foto: Hana Frančáková

Zahajovací mše svatá eucharistického kongresu. Foto: Hana Frančáková

Blíží se jubileum Fatimy 2017

Na lednovém Plenárním zasedání České biskupské konference seznámil P. Pavel Dokládál, odpovědný za WAF ČR – Světový apoštolát Fatimy – Fatimský apoštolát v České republice s přípravami a vlastním slavením jubilea Fatimy 2017.

Již v uplynulém roce 2015, ve kterém se Fatimský apoštolát v České republice zapojil do příprav a průběhu Národního eucharistického kongresu, probíhala současně formační setkání laiků pro práci na přípravě jubilea Fatimy 2017. Bezprostředně po zakončení kongresu v Brně se uskutečnil v Domus Pacis v portugalské Fatimě 2. evropský kongres WAF a mariánský seminář, kde byli přítomni seznámení s průběhem příprav na jubilem 100 let Fatimy.

V letošním roce nabízí WAF – Fatimský apoštolát v České republice farnostem českých a moravských diecézí uspořádání programu fatimského dne, při kterém by byli přítomni seznámení jednak s autentickým poselstvím Fatimy, a to tak, jak je zveřejnila Kongregace pro nauku víry v roce 2000, tak také s možností příprav na slavení jubilea Fatimy v roce 2017 ve farnosti.

Duchovním správcům bude nabídnuta možnost ještě před uskutečněním fatimského dne v jejich farnosti ve 2. pololetí roku 2016 či v počátku roku

2017 poslat zástupce farnosti do některého ze 13 regionálních center působících v našich diecézích k seznámení se, popř. dotvoření reálné podoby fatimského dne v dané farnosti. Místa i vhodné termíny budou správcům farností zasílány v nabídce.

Pro reálný předpoklad a předběžná sdělení lze předpokládat, že zvláště papež František (a tedy celá katolická církev) bude věnovat v roce 2017, a to zvláště v hlavních dnech 100. výročí, každého 13. v měsíci od května do října 2017, jubileu a poselstvím z Fatimy značnou pozornost.

Diecéze Čech a Moravy připravují hlavní společnou poutní cestu na místo zjevení do Cova d'Íria v portugalské Fatimě na podzim 2017 s tím, že v hlavní zářijový den, ve středu 13. září 2017, převezme na hlavní tribuně na místě zjevení sochu Panny Marie Fatimské pro její, přibližně měsíční, cestu z Capelinha po hlavních místech našich diecézí.

Ve spolupráci s cestovními kanceláři bude nabídnuta možnost osobní účasti na této národní pouti v září 2017 do Fatimy, letecky i autobusy, a dále pak stanoven program v jednotlivých diecézích.

Podrobnější informace budou postupně předávány do našich farností, řeholních komunit, hnutí a spolků.

P. Pavel Dokládál

Jiří Woclawek: Milosrdenství mají

V roce 2016 církev po celém světě prožívá Svatý rok milosrdenství. Papež František vybízí věřící k aktivnímu prožívání milosrdenství vůči bližním. Žijí mezi námi lidé, kteří se bez obětavosti druhých neobejdou. Ti, kteří pomáhají se tak stávají následovníky milosrdného Samaritána a svojí pomocí prokazují potřebným lidem milosrdenství. V nové rubrice **Příběh** vám proto v každém letošním čísle nabídneme příběhy lidí, kteří milosrdenství buď prokazují, nebo přijímají.

Příběh únorového čísla diecézního měsíčníku Adalbert vypráví o člověku, který se věnuje dětem. Patří-li mezi skutky duchovního milosrdenství učit nevědomé či radit pochybujícím, pak můžeme říci, že Jiří Woclawek právě tyto skutky milosrdenství dětem a mládeži prokazuje.

„Pro mě milosrdenství znamená dávat naději. Dávat šanci. Nechat pootevřené dveře těm, kteří přicházejí,“ říká Jiří Woclawek, který zasvětil svůj život práci s dětmi a mládeží. Ve druhém příběhu k Roku milosrdenství vám představíme bratra salesiána působícího v současné době v Salesiánském klubu mládeže v Pardubicích, kde je známý především jako „George“.

V mládí z kostela vycouval

Během svého rozmanitého salesiánského působení měl bratr Woclawek možnost pracovat nejen s mládeží z věřících rodin, ale také s dětmi z ulice, s romskými dětmi, mládeží z dětských domovů, pěstounských rodin či „pastáků“. Toto povolání k milosrdenství s těmi, kteří jsou vlivem výchovy, sociální situace nebo prostě jen bouřlivostí dospívání občas „na zabít“, se u něj vyvíjelo postupně. Sám vyrůstal ve farnosti, odkud byl komunistickým režimem přesunut kněz, který se snažil s mládeží pracovat. Na jeho místo přišel kněz nový,

jenž už pro mladé neměl dostatek trpělivosti a potřebného elánu. A tak mladý George, podle svých slov, „pomaličku vycouval z ministrantských lavic a časem z lavic kostela úplně.“ Když za několik let jeho kroky opět zamířily do kostela a mezi věřící mládež, cítil lítost nad tím, že se ani v jeho nové farnosti nikdo důkladněji nevěnuje „pubertákům“. Začal tedy sám postupně vytvářet nabídky a možnosti pro kostelní mládež.

Později spojil své úsilí s dílem Dona Boska a nyní žije v zasvěceném životě jako Salesiánský koadjutor. Nedávno se stal zástupcem ředitele ve zmiňovaném středisku mládeže a má na starosti mimo jiné organizaci pravidelných kroužků, které klub nabízí, jednodenních i dlouhodobých akcí, koordinování dobrovolníků nebo třeba vedení oratoře.

Milosrdný? To neznamena nechat si vše líbit

Téma milosrdenství je v jeho práci velmi aktuální. Pro člověka, který pracuje s mládeží, je podle Woclawka milosrdenství důležité třeba ve chvílích, kdy dospívající provede nějakou vylomeninu. Tehdy je možné skrze milosrdenství odpuštění dát mladým zakusit, že přestože dělají něco špatného, neznamena to, že oni jsou zlí. Být milosrdný zároveň neznamena nechat si vše líbit, mladí totiž prý

s oblibou zkoušejí, jak bytelné jsou ty hranice, za které už není hodno se vydávat. „Díky tomu, že jsou kolem nich dospělí, kteří mají kapacitu jim projevovat milosrdenství, si mladí milosrdenství mají šanci prožít. A já předpokládám a doufám, že ho později budou aplikovat vůči mladším, vůči sobě, vůči svým dětem a podobně.“

mladí šanci prožít díky dospělým

Foto: Helena Tauchmanová

Takovou zkušenost prožil bratr Woclawek například, když v jednom městečku vychovával partu mladých, do které patřila také dvě romská děvčata z pěstounské rodiny. Obě dívky byly živelné a často tak s nimi bylo dost různých starostí a vzájemných bojů. Po nějaké

době byla jedna z nich požádána, aby jela jako spoluvedoucí na jakýsi tábor, kde ji mladší připravili podobné trable, jaké dříve vyváděla ona. Vzpomněla si prý na „George“ a umínila si, že když on měl trpělivost s ní, ona to zase vydrží s nimi. ✖

Helena Tauchmanová

Salesiáni Dona Boska
Zborovské náměstí 2018
530 02 Pardubice
tel.: 461 100 508
sasm@pardubice.sdb.cz

Prožijeme půst s Božím slovem

Zamyšlení bratra Michaela

Přichází doba postu a tak je vhodné, abychom si připomněli, že bychom se měli víc než jindy věnovat četbě bible. „Vždyť neznat Písmo znamená neznat Krista“, napsal jeden z největších učenců v církvi Jeroným. Celkem 35 let prožil v Betlémě, kde z pověření papeže Damasa přeložil celou bibli z původního hebrejského a řeckého textu do latiny. Tak vznikla tzv. Vulgáta, která po celá staletí platila za směrodatný a autentický text používaný v liturgii a teologii. Dnes už máme ovšem nové překlady včetně ekumenického, ale výrok církevního Otce Jeronýma o znalosti Písma platí samozřejmě dál.

Ve starozákonní knize Nehemiáš čteme zajímavou zprávu o tom, jaké vážnosti se např. texty Mojžišova zákona těšily u jeruzalémských věřících. Píše se rok 445 př. Kr., kdy úzký spolupracovník perského krále Nehemiáš se vydává do Jeruzaléma, aby tam obnovil městskou správu, opravil hradby i chrám a znovu zavedl bohoslužbu. A také zorganizoval veřejné čtení z Písma, kterým pověřil znalce Zákona Ezdráše. Ten z něho četl „na prostranství od svítání až do poledne mužům i ženám, těm, kteří byli schopni rozumět. Všechny lid pozorně naslouchal slovům z knihy Zákona.“ A pak 13 levitů, služebníků chrámu, ustanovení Zákona vysvětlovalo všem přítomným. Na závěr uspořádali radostnou slavnost, protože porozuměli slovům, která slyšeli.

Mohli bychom s dobrým svědomím říci totéž i o sobě, totiž že Písmo čteme a vnímáme jeho poselství, plné života a síly, a určené každému z nás? Věnujeme se uvažování nad texty bible zvláště v době přípravy na slavnost Velikonoc, zvláště když máme

k dispozici dobré překlady opatřené vysvětlivkami? Při vlastní duchovní četbě se nemusíme zabývat vědeckými teoriemi a exegetickými podrobnostmi, spíše se snažíme uslyšet, co Bůh nám říká do naší dnešní situace. Podle starobylé tradice rozlišujeme dva smysly Písma, a to literární a duchovní. Ten první, literární, popisuje to, co se stalo, podle toho, jak to viděli přímí svědkové událostí nebo ti, kteří podle vyprávění jednotlivé děje později popsali. Tak čteme o Abrahámově putování, o Mojžišově vůdcovství a zprostředkování Hospodinova zákona, o volbě prvního krále Saula, o působení proroků apod.

Abychom dosáhli hlubšího pochopení zvláště některých událostí, zajímá nás také smysl duchovní. Protože Bůh má s lidstvem jednotný plán, pomáhá nám pochopit jeho jednotlivé části nejen sám text Písma, ale i věci a události, o kterých mluví. Tak ve vítězném přechodu Izraelitů Rudým mořem můžeme vidět znamení Kristova vítězství a tím také křtu. Navíc události vyprávěné v Písmu nás mají vést ke správnému jednání, neboť všechno to bylo napsáno jako poučení pro nás, jak připomíná apoštol Pavel v 1. listu do Korintu. A pak je možné vidět věci a události, o kterých čteme v bibli, v jejich věčném významu, který ukazuje vzhůru k nebeské vlasti. Tak je církev na zemi znamením nebeského Jeruzaléma, jak uvádí kniha Zjevení ve svém závěru, ve kterém se píše o novém nebi a nové zemi jako znamení nového stvoření.

Při četbě bereme ovšem také v úvahu poměry v době autorů jednotlivých knih i jejich kulturu, dále literární druhy tehdy užívané, způsob chápání, vyjadřování a vyprávění obvyklý v jejich době. Jinak

totiž podávají a vyjadřují pravdu texty historické, jinak prorocké nebo básnické, a ještě jinak další druhy slovního projevu. Snažíme se Písmo číst a vykládat v témž Duchu, ve kterém bylo napsáno, protože jde o texty inspirované. Snažíme se přitom respektovat obsah a jednotu celého Písma, i když knihy, ze kterých se skládá, jsou různorodé. Duchovním středem všech dílů je sám Ježíš Kristus. Dále se snažíme Písmo číst v živé tradici celé církve. Podle jednoho z církevních otců „Písmo bylo napsáno dříve v srdci církve než v hmotných prostředcích, jimiž je vyjádřeno“.

Je dobré připomenout, že četba bible by měla být provázena modlitbou, aby se stala rozhovorem mezi námi a Bohem. Neboť podle slov milánského biskupa Ambrože „Boha oslovujeme, když se modlíme; jemu nasloucháme, když čteme božské výroky“. Znalci Písma nám zdůrazňují, že jeho četba není ani studiem nebo dokonce zábavou, ale přímo pokrmem duše. Proto nemáme číst pouze rozumem, ale také vůlí a srdcem. A to, co poznáváme, je nutné také prožít, a k tomu je potřebí určitého času. Je vhodné text číst několikrát a četbu proměnit v rozjímání, a číst pomalu. Nemusíme si zapamatovat všechny myšlenky, návody a rady, které přečteme. Přijmeme jen to, co se hodí pro stupeň našeho duchovního života. Snažíme se tedy číst pozorně, aby nám neušlo to, co je určeno přímo nám. A můžeme si dělat poznámky, abychom se k nim mohli vracet a připomínat si je. Pak i o nás budou platit žalmistova slova: „O tvých ustanoveních přemýšlím, na zřeteli mám tvé stezky. Tvá nařízení jsou pro mě potěšením, nezapomínám na tvé slovo, plné života a síly.“

Foto: Zdeňka Seidelová

Pomozte opravit varhany v Přepychách. Adoptujte píšťalu

PŘEPYCHY – Adoptujte si jednu z 666 píšťal a přispějte tak na opravu historických varhan v kostele sv. Prokopa v Přepychách. Záchraně práce si vyžádají téměř tři čtvrtě miliónu korun.

Královský nástroj postavila pro přepyšský kostel v roce 1872 dílna Amanda Hanische z Rychnova nad Kněžnou. „Impuls k záchraně varhan nám dali organizátoři generální opravy varhan v Husově sboru v Dobrušce, která byla realizována během loňského roku a na kterou se podařilo shromáždit více než šest set tisíc korun. Věříme, že právě Přepychy budou druhou obcí v regionu, kde se také podaří historicky cenný nástroj zachránit,“ řekla starostka Přepych Zdeňka Seidelová. Právě z její iniciativy byla oprava nástroje ve spolupráci s farností a spolkem PROVARHANY zahájena.

Zakázku na opravu varhan získal varhanář Ivan Bok z Krnova. Podle něj se jedná o nástroj, jehož konzervativní koncepce, systém mechaniky a měchové soustavy jsou dnes chápány jako klad. „Hanisch byl stavitelem, který navázal na tradici rychnovského varhanářství a udržel si vysokou prestiž. Patřil k jedněm z posledních mistrů klasického řemesla, které ve druhé polovině devatenáctého století ustoupilo průmyslové výrobě varhan,“ uvedl v posudku Ivan Bok.

Za účelem opravy založili organizátoři u České spořitelny sbírkové konto 000019-1243470319/0800, na kterém se nyní nachází necelých sto dvacet tisíc korun. Zájemci mohou přispět také formou adopce píšťal. Symbolická hodnota 300, 500, 700, 1000, 3000 a 5000 Kč se odvíjí od délky píšťal. „Píšťaly lze adoptovat na Obecním úřadu v Přepychách a na děkanství v Dobrušce. Dárce obdrží smlouvu a vybere si ze seznamu konkrétní píšťalu, popř. mu bude přidělena. Každý zachránce také získá na důkaz adopce grafický děkovný list s uvedením jména, typu píšťaly a výše daru. V případě souhlasu bude po dokončení opravy jeho jméno zveřejněno na seznamu dárců v prostorách kostela sv. Prokopa,“ sdělila starostka Přepych Zdeňka Seidelová a dodala, že k zajištění finančních prostředků organizátoři požádají o dotaci a uspořádají benefiční koncerty. Nejbližší se uskuteční v rámci Noci kostelů 10. června. (peš)

Hejtman Martin Půta navštívil farnost Mříčná

MŘÍČNÁ – Hejtman Libereckého kraje Martin Půta navštívil farnost Mříčná. Kostelem sv. Kateřiny Alexandrijské hejtmana provedla a o historii pohovořila Blanka Severýnová. Na varhany zahrál pan Novák z Jilemnice. Mříčnou u Jilemnice navštívil hejtman Martin Půta jako vítěznou obec soutěže Vesnice roku 2015. Přijel se seznámit s aktivitami v obci a s plány místních do budoucna. Kromě kostela sv. Kateřiny se podíval také na koupaliště, do knihovny a školy. Doprovázela ho starostka Jana Holcová, ovšem setkal se i s členy zastupitelstva nebo místního dámského spolku. „Je příjemné vidět, jak to v Mříčné žije, všichni drží pospolu a snaží se zapojit do společenského života a každý něčím přispět. Tak má vypadat vesnice roku,“ řekl na závěr své návštěvy hejtman Martin Půta. Fotogalerie na www.bihk.cz. (peš)

Biskup Jan Vokál udělil bohoslovcům lektorát

HRADEC KRÁLOVÉ – Na Slavnost Matky Boží Panny Marie 1. ledna 2016 odsloužil královéhradecký biskup Jan Vokál pontifikální mši svatou v katedrále Svätého Ducha v Hradci Králové. Bohoslužby se zúčastnili všichni bohoslovci naší diecéze. Dvěma z nich, Petru Tomanovi a Miroslavu Orlovi, udělil biskup Jan službu lektorátu. Fotogalerie na www.bihk.cz. (ht)

Foto: Martin Weisbauer

Foto: Helena Tauchmanová

Týden modliteb za jednotu křesťanů zahájila Ekumenická bohoslužba

HRADEC KRÁLOVÉ – Ke společné bohoslužbě v týdně, kdy se křesťané z celého světa obzvláště věnují modlitbě za jednotu, se v katedrále Svatého Ducha sešli zástupci církví a společenství působících v Hradci Králové. K biskupovi Janu Vokálovi se tak připojil biskup Pavel Pechanec a farářka Františka Klásková z Církve československé husitské, farář Českobratrské církve evangelické Tomáš Vítek, kazatel Církve bratrské Martin Legát, pastor Křesťanského centra Denis Doksanský a kněz řeckokatolické církve Adrian Kostilník. Po úvodním přivítání promluvil krátce biskup Jan Vokál. „Dnešní svět stále více hledá svou tvář a často se stává obětí nejistoty a rozdělení. Úsilí o jednotu křesťanů ovlivňuje vlastně i mentalitu okolního světa. Usilovat o jednotu a o pokoj není zbytečná intence. Jednota a Boží pokoj jsou uskutečnitelné a to právě a jedině v Ježíši Kristu. On sám je toho zárukou. Jednota a pokoj v tajemství Božího života, v němž převažuje milosrdenství a láska, to je trvale přítomný dar pro naše ekumenické snažení. Věřím, že i tato naše společná bohoslužba bude bohumilá a bude přínosem k naději v lepší budoucnost.” Fotogalerie na www.bihk.cz. (ht)

Rekord. Broumovský klášter navštívilo šedesát tisíc lidí

BROUMOV – Revitalizace broumovského kláštera se vyplatila. V loňském roce zaznamenal rekordní návštěvnost. Navštívilo ho přes šedesát tisíc lidí od nás i ze zahraničí. Oproti předcházejícímu roku, kdy si barokní národní kulturní památku přijelo prohlédnout třiatřicet tisíc návštěvníků, jde o rapidní nárůst. „Čtyřicet tisíc lidí prošlo prohlídkovými okruhy a dalších více jak jedenadvacet tisíc lidí se zúčastnilo kulturních a vzdělávacích akcí v klášteře,” vyčísľuje Kateřina Ostradecká ze Vzdělávacího a kulturního centra Klášter Broumov. Jednorázový největší počet návštěvníků zavítal do kláštera při Dnech otevřených dveří během posledního dubnového víkendu. „Přijelo k nám přes pět tisíc lidí a bylo to krátce po zpřístupnění revitalizovaných částí kláštera,” upřesňuje Aleš Freiwald.

Barokní památka, která své brány turistům po celý rok nezavírá, prošla nedávno rozsáhlou opravou za evropské finance. Uskutečnila se v roce 2014 a vyžádala si téměř čtvrt miliardy korun. Získala dokonce nominaci v soutěži Stavba roku 2015. Opravená část slouží nejen prohlídkovým okruhům, ale také vzdělávání, kultuře a ubytování. Ukazuje se, že záměr oživit historický objekt přednáškami, konferencemi, výstavami, koncerty a současně lidi ubytovat není krokem mimo. „Ubytovací kapacita dává smysl, protože naše vzdělávací a kulturní aktivity chceme spojit s dlouhodobějšími pobyty účastníků. Zvýšená návštěvnost, která byla naším cílem a o které mnozí pochybovali, je toho důkazem. Ukazuje se, že jsme vykročili správným směrem, co se týká stability ekonomického projektu celého centra,” uvádí Jan Školník, ředitel neziskové Agentury pro rozvoj Broumova, která Vzdělávací a kulturní centrum Klášter Broumov včetně prohlídkových okruhů provozuje. Školník věří, že kvalitu poskytovaných služeb centrum, které ještě nemá podle jeho slovy vyrovnané financování, udrží a s ní i návštěvnost. „Bez důvěry a podpory našich tradičních i nových podporovatelů to ale nepůjde,” zakončuje Jan Školník. (peš)

Foto: Tomáš Kubelka

Armáda získala nového vojenského kaplana

PARDUBICE – V pardubickém kostele sv. Bartoloměje 21. ledna oficiálně vyslali předsedové České biskupské konference (kardinál Dominik Duka OP) a Ekumenické rady církví (Daniel Fajfr) do Armády České republiky nového vojenského kaplana. Stalo se tak při Bohoslužbě vyslání. Novým vojenským kaplanem se stal jáhen npor. Milan Novotný. Službu nastoupí u 43. výsadkového praporu v Chrudimi. Rozhovor a fotogalerie na www.bihk.cz. (peš)

Svatý rok přináší více možností pro návštěvu chrámů

HRADEC KRÁLOVÉ – Svatý rok milosrdenství, který v královéhradecké diecézi začal otevřením Svaté brány 13. prosince 2015 a potrvá do 20. listopadu letošního roku, přináší i mimořádný režim v kostelích, v nichž najdete Svatou bránu. Rok milosrdenství totiž zdůrazňuje kostel jako místo střetávání člověka s Bohem. „Katedrála Svatého Ducha v Hradci Králové, jako hlavní chrám naší diecéze, bude lidem přístupná každý všední den od 9.00 do 12.00, od 13.00 do 15.00 a od 17.00 do 19.30 hodin. V sobotu pak od 9.00 do 12.00 hodin a v neděli v době dopoledních bohoslužeb a pak od 13.00 do 15.00 hodin,“ popisuje otevírací dobu katedrály děkan František Hladký a dodává, že každý den vyjma neděle mají věřící možnost přijít mezi 17.30 a 18.30 hodinou ke svátosti smíření. Od května do října se navíc budou jednou měsíčně v sobotu konat poutě na téma Božího milosrdenství. Jejich program začne v 9.00 hodin modlitbou svatého růžence, nabídne adoraci, možnost zpovědi a skončí mší svatou. „Poutníci se mohou na jednotlivé poutě Svatého roku milosrdenství, jejichž data naleznou na webových stránkách diecéze www.bihk.cz, přihlásit na děkanství nejpozději týden předem,“ doplňuje děkan Hladký.

Od dubna do konce října nabídne každou poslední sobotu v měsíci duchovní program také poutní kostel Panny Marie Pomocnice v Chlumku u Luže. „Program bude svojí náplní obdobný jako v katedrále a začne vždy v 9.30 hodin. Zájemci o svátost smíření pak budou mít možnost zpovědi ještě v neděli od 9.00 hodin přede mší svatou,“ řekl Josef Hubálek, farář v Luži. Možnost očistit své nitro a přijmout svátost smíření pak mají věřící i v klášterním kostele Narození Panny Marie v Želivu. Konkrétní časy naleznete na www.zeliv.eu. (peš)

Foto: Tomáš Kutil

Biskup Jan navštívil sirotky a nemocnici sv. Josefa

KALKATA – Deset let trvá štědrost českých dárců, díky níž jsou v Indii v provozu už dvě nemocnice sv. Josefa. Na návštěvu tam zavítal královéhradecký biskup Jan Vokál. „Když se dívám na krásné tváře a zářící oči dětí, vidím, že pomoc má smysl a je úspěšná,“ řekl biskup Jan při slavnostní mši svaté, která oslavy zahájila. V areálu nemocnice je totiž sirotčinec se školou pro 30 dětí, jejichž rodiče zemřeli na malomocenství či tuberkulózu. Pomoc z České republiky jim zprostředkovává organizace Likvidace lepry. Rozhovor a fotogalerie na www.bihk.cz. (peš)

Kutnohorské farnosti na Regiontour 2016

BRNO – Veletrh cestovního ruchu Regiontour 2016 se v Brně konal ve dnech 14. až 17. ledna. Poutní místa, církevní památky či křesťanské zajímavosti představila návštěvníkům expozice Církevní turistika. Její součástí byla také prezentace římskokatolických farností Kutná Hora a Kutná Hora-Sedlec, které zastupovaly naši diecézi a představily své UNESCO památky – chrám sv. Barbory, chrám sv. Jakuba a katedrálu Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele v Sedlci u Kutné Hory, která je spolu se světoznámou sedleckou kostnicí součástí bývalého cisterciáckého opatství v Sedlci, založeného již na počátku 12. století. (peš)

Přihlaste se ke studiu Náboženské výchovy

HRADEC KRÁLOVÉ – Na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové (PF UHK) můžete formou bakalářského tříletého kombinovaného studia teologie studovat Náboženskou výchovu. Studium je určeno zejména katechetům, pastoračním asistentům, animátorům pastoračních aktivit, spolupracovníkům ve farnostech i zájemcům o prohloubení vlastního náboženského vzdělání a PF UHK ho připravila ve spolupráci s Biskupstvím královéhradeckým. Studium poskytuje také pedagogicko-psychologické vzdělání. Výuka probíhá o sobotách (cca 10x za semestr) a absolventům se otevírá možnost navazujícího magisterského studia na různých teologických fakultách, zejména na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Ke studiu se přihlaste do konce února 2016 na internetových stránkách PF UHK. Zájemci o denní studium pak mají možnost hlásit se ke studiu tříletého bakalářského oboru Transkulturní komunikace, který seznamuje s teorií kultury a s ideovými, náboženskými či etickými východisky možného dialogu napříč hranicemi jednotlivých kultur. (peš)

Církevní školy si rozdělily výnos sbírky

DIECÉZE – V září loňského roku se ve všech kostelích královéhradecké diecéze uskutečnila tradiční sbírka na církevní školy. Její výnos dosáhl částky přes osm set tisíc korun. „V souladu se směrnicí fondu církevního školství je k přímému rozdělení do škol určeno celkem osmapadesát procent výnosu sbírky. Zbývající prostředky použije Biskupství královéhradecké na nezbytné opravy a rekonstrukce školních budov. Z minulých sbírek bylo například mimo jiné spolufinancováno vybudování výtahu či výměna oken na Biskupském gymnáziu v Hradci Králové,“ sdělil biskupský vikář pro církevní školství Karel Moravec. Biskupské gymnázium ostatně získalo z letošní sbírky nejvíce peněz, a to na rekonstrukci auly (120.389,- Kč). Ostatní školy použijí finanční prostředky na provoz školního autobusu Emánek (Církevní ZŠ Borohrádek, 53.996,- Kč), projekt sportovního sálu a vybavení tříd a šaten (Církevní gymnázium v Kutné Hoře, 78.862,- Kč), na nové matrace a provoz (Salesiánský domov mladých v Hradci Králové, 61.586,- Kč), houpáčku a asistenta pedagoga (MŠ sv. Jakuba v Kutné Hoře, 53.133,- Kč) či na učebnice, nábytek a pro pedagogického asistenta (Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči, 96.514,- Kč). (peš)

Věž kostela sv. Jakuba v Kutné Hoře zdobí nový kříž

KUTNÁ HORA – Vrchol rekonstruovaného kutnohorského farního kostela sv. Jakuba Většího nese nový kříž, který zhotovili podle návrhu arch. Norberta Schmidta Martin Janda a Jan Renza. Opravená makovice skrývá i poselství dalším generacím. Původní listiny nahradily kopie a originály skončily v archivu. O čem vypovídají dokumenty nové? „Dali jsme tam písemný vzkaz budoucím generacím, pan farář napsal něco o farnosti, je tam zpráva o opravě kostela svatého Jakuba a zmínka o ostatních objektech a také dopis studentky Ortenova gymnázia. Je to taková hezká úvaha,“ uvedla Soňa Telecká z kutnohorského arciděkanství a dodala, že makovice skrývá dokumenty na CD nosičích, puzzle, fotografie, současné bankovky a mince, vydání celostátních a regionálních novin a jako zajímavost také farářův diář.

Věž se také dočkala nového kříže, který byl až do vyzdvížení na vrchol věže k vidění uvnitř chrámu. „Nový kříž pro věž kostela sv. Jakuba má podtrhnout církevní, kulturní a městotvorný význam této prvořadé památky Kutné Hory. Jeho tvar je proto archetypální, nadčasový, sebejistě pevný, ale v materiálovém řešení a výtvarném pojetí zároveň zpřítomňuje naši dynamickou současnost a její technické a umělecké možnosti. Návrh sleduje radikální odhmotnění kříže, jeho proměnu v nástroj světla,“ řekl autor Norbert Schmidt a doplnil, že bok je z broušeného nerez, největší sešikmené plochy na čelech z leštěného nerez a samotný tenký kříž, který vznikl uprostřed, je pozlacen plátkovým zlatem. Tento tenký „vkreslený“ zlatý kříž bude vyrůstat jako zhmotněný sluneční paprsek z historické kostelní bání. Rekonstrukce kostela za více než 36 milionů korun má skončit do března letošního roku. (peš)

Kněží a jáhni se vzdělávali v pastoraaci lidí s duševními a sociálními problémy

HRADEC KRÁLOVÉ – V Hradci Králové se 19. ledna uskutečnil druhý ročník vzdělávacího setkání pro kněze a jáhny na téma Pastoraace lidí s duševními a sociálními problémy a spolupráce s psychology. „Loni jsme začali tím, že jsme kněze povzbudili, aby se učili společně se modlit za lidi, kteří mají problémy. Zároveň jsme to posunuli do roviny existence exorcismu a také mluvili o tom, do jaké míry je potřeba v těchto duchovních potřebách lidem pomáhat. Letos se zaměřujeme na rovinu psychologie, takže nám přednášeli dva psychoterapeuti (jeden jáhen, druhý kněz), kteří mají zkušenosti v práci s lidmi se sociálními či duševními problémy. Snažili jsme se společně hledat hranice, do jaké míry těmto lidem pomáhat, tak abychom nezničili sami sebe a zároveň naplňovali křesťanské pověření služby druhým,“ řekl po setkání biskupský vikář pro pastoraaci Jan Linhart. (ht)

Biskupové Jan Vokál a Josef Kajnek požehnali tříkrálovým koledníkům

HRADEC KRÁLOVÉ, PARDUBICE – Tříkráloví koledníci vyrazili již pošetnácté popřát lidem vše dobré v novém roce a poprosit o dar na pomoc potřebným. V katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové jim požehnal biskup Jan Vokál. Požehnání udělil i těm, kteří koledníky doprovázejí. Učinil tak na konci mše svaté o Slavnosti Zjevení Páně. Po bohoslužbě vyšli koledníci Tříkrálové sbírky do ulic města s mapou své trasy, se zapečetěnou kasičkou, posvěcenou křídou, dary pro dárce a veselou slavnostní náladou. V samotném Hradci Králové se sešlo 85 skupinek, společně s okolními obcemi se

letošní sbírky účastnilo 260 skupinek koledníků. Ještě před začátkem slavnostní bohoslužby promluvil biskup Jan Vokál jako host v ranním živém vysílání Studia 6 České televize, jejíž redaktorka Lada Kolovratová přijela do Hradce Králové natočit reportáž z Tříkrálové sbírky.

V Pardubicích koledníkům požehnal světící biskup Josef Kajnek již v neděli 3. ledna na Pernštýnském náměstí, kde vystoupil také soubor Perníček, nechyběla tradiční jízda králů na koních a dětské vánoční divadlo. Fotogalerie a odkaz na televizní záznam najdete na www.bihk.cz. (peš)

Foto: 1x Václav Pítucha, 2x Lukáš Peška

Malí misionáři v Papežském misijním díle dětí

Jedním z největších darů, který mohou rodiče svému dítěti dát, je zcela paradoxně naučit ho dávat a dělit se o to, co má. Dát mu zažít to, co s odvoláním na slova Pána Ježíše učil své žáky apoštol Pavel, že člověka dělá šťastnějším, když dává, než když bere.

I děti z České republiky mohou vstoupit do Misijního klub-

ka a patřit tak do světového společenství Papežského misijního díla dětí, které od samého počátku pomáhá chudým dětem v misiích a šíří radost evangelia i mezi nevěřící. Mottem mladých misionářů všech kontinentů sdružených v Papežském misijním díle dětí je: Děti pomáhají dětem. Společenstvím, ve kterých se děti setkávají, říkáme Misijní klubka. Klubka vznikají ve školách, při farnostech, školách, skautských oddílech, ministrantských skupinkách, ale také v rodinách. Děti ze všech národů pod vedením papeže Františka staví MOST: Modlitbou, Obětí, Službou, Tvořivostí. Tento MOST sbližuje a propojuje vzájemnou modlitbou a láskou celý svět. Členové Misijního klubka mají dva základní úkoly: denně se pomodlit modlitbu Zdravas Maria za děti celého světa v misiích a týdně šetřit na Misijní bonbónek pro chudé děti v misijních zemích.

V naší diecézi pracuje přes třicet Misijních klubek, děti se zapojují do tradičních aktivit papežských misií jako je Misijní jarmark, Misijní koláč, Misijní štrúdlování, ale také šetří na Jeden dárek navíc, malují pohledy pro misie, pořádají koncerty, hrají divadlo – to vše s výtěžkem pro misie. Navštěvují také nemocné a staré lidi ve svých farnostech a okolí, zapojují se aktivně při liturgii, do jarmarků tvoří i s celými rodinami. Pořádají adorace pro misie, modlí se misijní růženec a se svými vedoucími poznávají život v misijních zemích. Práce misionářů je opravdu pestrá a hlavně, děti do ní vkládají všechno své nadšení, radost a lásku. Dělať vše s dětskou opravdovostí. Jak říkala Matka Tereza: „Chceme dělat jen malé věci, ale s velkou láskou.“

O Slavnosti Zjevení Páně, která je ve světě také Světovým misijním dnem dětí, připomenul papež František: „Je to svátek dětí, které svými modlitbami a obětmi pomáhají potřebným vrstevníkům, a tak se stávají misionáři a svědky bratrství a sdílení.“ Kdybyste se chtěli s dětmi do Misijního klubka přihlásit, najdete přihlášku na webu www.missio.cz nebo v Národní kanceláři Papežských misijních děl v ČR.

Více informací naleznete na www.missio.cz.

Setkání Páně se Simeonem

Svátek Setkání Páně se Simeonem slavíme 2. února. Ve východní církvi se řadí mezi mariánské svátky. Podle tradice se jedná o očistování Panny Marie. Ve východní církvi se tato praxe u rodiček zachovává do dnešní doby. V trebníku (benedikcionálu) je možné najít modlitby k očistění matky čtyřicet dní po porodu. I na počátku slavení tohoto svátku se jednalo o očistování Panny Marie podle starozákonní praxe.

První zmínky o slavení svátku pocházejí z Jeruzaléma ze druhé poloviny 4. století. Z Jeruzaléma se tento svátek rozšířil na celý východ za císaře Justina. Podle legendy, když byla v Cařihradě a okolí velká morová nákaza a v Antiochii ničivé zemětřesení, měl jeden zbožný člověk vidění, podle kterého mor přestane, když se svátek Setkání Páně se Simeonem oslaví slavnostním způsobem. V roce 542 císař nařídil slavit svátek slavnostním způsobem a mor skutečně postupně ustupoval. Svátek měl den přípravy, tzv. předsvátek, a slavil se sedm dní posvátečních, kdy 3. února je svátek Simeona a Anny. Tato praxe trvá ve východní církvi až do dnešní doby. Z východu se dostává svátek v 5. století do Říma, odtud postupně v 7. století do Francie a Španělska a v 8. století do Německa. První zmínky o žehnání svíček pocházejí z Alexandrie už v roce 444. Dnešní praxe je v naší zemi spojená se žehnáním svící až po liturgii. V některých východních oblastech se můžeme setkat s podobnou praxí, jaká je v západní církvi. Žehnání svící před liturgií a se slavnostním vstupem do chrámu. Během liturgie se zapalují svíčky na malý vchod, evangelium a na cherubínskou píseň před proměňováním.

Podle liturgické praxe je liturgie ukončena svátečním propuštěním: „Kristus, který pro naši spásu spočinul v náručí spravedlivého Simeona, pravý Bůh náš, na přímluvu své přechisté Matky, našeho svatého otce Jana Zlatoústého, arcibiskupa cařihradského a všech svatých, ať se nad námi smiluje a spasí nás, neboť je dobrý a miluje nás. Amen.“

Petr Čapek

Více informací naleznete na adrese: www.exarchat.cz

Liturgický kalendář

2. února – Svátek Uvedení Páně do chrámu

1. čtení: Mal 3,1-4, Žalm: Zl 24(23)
2. čtení: Zid 2,14-18, Evangelium: Lk 2,22-40

7. února – 5. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 6,1-2a.3-8, Žalm: Zl 138(137)
2. čtení: 1Kor 15,1-11, Evangelium: Lk 5,1-11

10. února – Popeleční středa

1. čtení: Jl 2,12-18, Žalm: Zl 51,3-4.5-6a.12-13.14+17
2. čtení: 2Kor 5,20-6,2, Evangelium: Mt 6,1-6.16-18

14. února – 1. neděle postní

1. čtení: Dt 26,4-10, Žalm: Zl 91
2. čtení: Rim 10,8-13, Evangelium: Lk 4,1-13

21. února – 2. neděle postní

1. čtení: Gn 15,5-12.17-18, Žalm: Zl 27(26)
2. čtení: Flp 3,17-4,1, Evangelium: Lk 9,28b-36

28. února – 3. neděle postní

1. čtení: Ex 3,1-8a.13-15, Žalm: Zl 103(102)
2. čtení: 1Kor 10,1-6.10-12, Evangelium: Lk 13,1-9

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný úmysl:

Abychom pečovali o stvořený svět, který jsme dostali jako nezasloužený dar, a rozvíjeli jej a ochraňovali pro budoucí pokolení.

Misijní úmysl:

Aby přibývaly příležitosti pro dialog a setkávání mezi křesťanskou vírou a asijskými národy.

Národní úmysl:

Ať nemocné, seniory a trpící přijímáme v našich farnostech a společenstvích s úctou a láskou a umíme jim citlivě dát najevo svou vděčnost za modlitby, oběti a životní moudrost.

Osobní oznámení

JMENO VÁNÍ

- PaedDr. Mgr. **Peter Palušák**, SDB – farní vikář Želiv, od 1. 1. 2016 kaplanem pro mládež vikariátu Humpolec
- Mgr. **Milan Romportl** – administrátor Borová, od 1. 1. 2016 kaplanem pro mládež vikariátu Litomyšl
- Mgr. **Stanislav Tomšíček** – administrátor Zbraslavice, od 1. 1. 2016 kaplanem pro mládež Kutnohorskopoděbradského vikariátu

JMENO VÁNÍ A USTANOVENÍ

- Mgr. **Pavel Dokládál** – farář Koclířov u Svitav, od 20. 12. 2015 admin. excurrento Římskokatolické farnosti Opatov v Čechách
- **Josef Krajíček** – duchovní správce sester Laudon – Albrechtice, od 1. 1. 2016 výpomocným duchovním v Římskokatolické farnosti Koclířov u Svitav
- Mgr. **Matúš Peter Kušnir**, OPraem. – administrátor Kaliště, od 1. 1. 2016 administrátorem excurrento Římskokatolické farnosti Vojslavice
- **Josef Mokřý** – farář Ronov nad Doubravou, od 1. 1. 2016 výpomocným duchovním v Římskokatolické farnosti Ronov nad Doubravou a v Římskokatolické farnosti Míčov
- Mgr. **Josef Pikhart** – administrátor Žleby, od 1. 1. 2016 administrátorem excurrento Římskokatolické farnosti Ronov nad Doubravou a Římskokatolické farnosti Míčov
- ThDr. Ing. **Jiří Šlégr** – děkan Vrchlabí, od 1. 1. 2016 do 31. 10. 2019 sekretářem vikariátu Jilemnice

VÝROČÍ NAROZENÍ

- 2. 2. – 81 let – P. Ing. **Josef Kopecký**, SDB, diecézní duchovní rádce skautů, výpomocný duchovní v Sebranicích u Litomyšle
- 9. 2. – 65 let – P. Ing. **Josef Trochta**, SDB, ředitel salesiánského střediska v Pardubicích
- 10. 2. – 65 let – Mgr. **Marián Pagáč**, kněz diecéze Žilina, administrátor excurrento v Nové Vsi u Chotěboře
- 18. 2. – 55 let – **František Hofman**, OMelit. cap. Mag., výpomocný duchovní ve vikariátu Náchod
- 18. 2. – 55 let – Mons. Mgr. **Zdeněk Krček**, děkan v Polné
- 20. 2. – 55 let – **Ladislav Hojný**, farář v Malých Svatoňovicích

SALESIÁNSKÝ DOMOV MLADÝCH HRADEC KRÁLOVÉ

Ubytování pro studentky vysokých a středních škol

- rodinné prostředí, výchovný systém založený na křesťanských hodnotách, domov otevřený pro věřící i nevěřící
- ubytování ve 2 a 3 lůžkových pokojích, studovny, knihovna, kuchyň, společenský sál, kaple, klavír, zahrada, hřiště

- připojení k internetu, zastávka MHD přímo před domem
- menší počet ubytovaných, klid pro studium, individuální přístup
- ubytování nezletilých studentek možné na základě smlouvy mezi rodiči (zákonými zástupci) nezletilé studentky a SDM **Salesiánský domov mladých, Denisovo nám. 172, 500 04 Hradec Králové, tel.: 495 538 463, 731 625 923, sdmhk@volny.cz, www.sdmhk.cz**

Deštné**DCŽM VESMÍR**

- 19. – 21. 2. – Běžkařský víkend

Hoješín u Seče

- 7. 2. v 15.00 – Modlitba chval
- 8. 2., 22. 2. v 18.00 – Večery o víře s Božím slovem
- 12. 2., 26. 2. v 19.00 – Filmový večer
- 21. 2. v 19.00 – Falešné tváře esoteriky
- 21. 2. ve 14.00 – Pohádková neděle

Nížkov

- 5. – 6. 2. – Kurz ministrantů ML (10 – 15 let)

Olomouc

- 4. 3. – 6. 3. – Vir: postní duchovní obnova pro muže od 17 do 35 let

Jilemnice

- 6. 2. v 19.30 – Společenský večer Vavřineček 2016

NET FOR GOD

- 12. 2. v 20.00 – Hlinsko
- 18. 2. v 19.45 – Hradec Králové, Pouchov
- 19. 2. v 20.00 – Sezemice
- 23. 2. v 17.30 – Broumov
- 25. 2. v 20.00 – Jablonné nad Orlicí
- 26. 2. v 19.00 – Chrudim

Dvůr Králové nad Labem

- 19. – 20. 2. – Formační kurz pro děvčata v liturgické době

Hřebeč

- 19. 3. v 11.00 – Pouť ke sv. Josefu

Koclířov

- 5. – 6. 2. – Duchovní obnova k Božimu Milosrdenství s P. Petrem Šustáčkem
- 20. 2. v 11.00 – Mše svatá WAF v České republice
- 22. – 26. 2. – Exercicie pro kněze s P. Josefem Kopeckým, SDB
- 5. 3. v 10.30 a 17.00 – Mše svatá 1. soboty
- 24. – 27. 3. – Velikonoční triduum (přijímáme přihlášky) www.cm-fatima.cz

Želiv

- 4. – 6. 3., 8. 3. – 10. 3., 11. 3. – 13. 3. v 18.00 – Seminář s Patrickem Collinsem

Česká republika

- 13. 3. – 20. 3. – Týden modliteb za mládež

Hradec Králové

- 7. 2. v 15.00 – Dětský karneval Večerníček, Orlovna

KATEDRÁLA

- 2. 2. v 9.30 – Řeholní den, mši svatou celebruje světící biskup Josef Kajnek
- 29. 2. – 1. 3. – Diecézní kněžská pouť

KRC SEDMIKRÁSKA

- 10. 2. v 15.00 – Půst jako škola života
- 25. 2. v 10.00 – Rodinná zahrada (balkon) v zimě

POUTNÍ CENTRUM

- 6. – 13. 3. – Pouť do Svaté země s biskupem Janem Vokálem (kapacita rozšířena), dcs@bihk.cz www.dcskhk.cz

Benecko

- 20. 2. – 16. Memoriál Josefa Luxe

JABOK – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

Centrum dalšího vzdělávání

NABÍDKA AKREDITOVANÝCH KURZŮ

- **Kvalifikační kurz Pedagog volného času, asistent pedagoga - intenzivní (120 hod., 20. 2. – 28. 5. 2016, soboty), Kurz Pedagog – vedoucí kroužků (40 hod., termín bude brzy vypsán)**
- **Komunikace sociálních pracovníků s médii a veřejností (16 hod., 13. a 27. 2. 2016)**
- **Doprovázení umírajících a jejich rodin a pozůstalých (8 hod., 20. 2. 2016)**
- **Kdo jsou Romové – základy pro pedagogické a sociální pracovníky (8 hod., 5. 3. 2016)**
- **Prevence syndromu vyhoření prostřednictvím rozvoje osobních, profesních a sociálních kompetencí (16 hod., 11. a 12. 3. 2016)**
- **Možnosti komunikace ve skupině prostřednictvím hudby, pohybu a výtvarné činnosti (8 hod., 19. 3. 2016)**
- **Úvod do dluhové problematiky v praxi sociálního pracovníka (8 hod., 21. 3. 2016)**

- **Specifika práce se seniorem s demencí (8 hod., 2. 4. 2016)**
- **Vztah práva a etiky v každodenní praxi (8 hod., 9. 4. 2016)**
- **Práce se vztahy dětí ve třídě, v dětské skupině (8 hod., 15. 4. 2016)**
- **Komunikace s nemotivovaným klientem (16 hod., 12. a 19. 4. 2016)**
- **Úvod do sociálního zemědělství (24 hod., 22.–24. 4. 2016)**
- **Spiritualita a sociální práce (14 hod., 30. 4. a 14. 5. 2016)**
- **Setkání s islámem a cizinci – základní religionistické a právní souvislosti (8 hod., 7. 5. 2016)**
- **Křesťanské kořeny v evropské kultuře (6 hod., 10. 6. 2016)**

Kompletní přehled kurzů a bližší info na www.jabok.cz (záložka „kurzy CDV“), kde je možné se i přihlásit. Tel.: 603 330 793 (Petra Adámková), Salmovská 8, Praha 2.

Nabízíme též studium oboru Sociální práce a sociální pedagogika v centru Prahy. Všechny důležité informace se můžete dozvědět na Dni otevřených dveří dne 10. 2. či 13. 4. 2016.

Jak pomáhají tříkrálové peníze v Domově sv. Josefa

Josef Baše, který už přes dvacet let bojuje s nevyléčitelnou roztroušenou sklerózou, našel v Žirči svůj druhý domov.

Foto: archiv Oblastní charity Červený Kostelec

Královéhradecký urolog Josef Baše zachránil mnoho životů. Operoval i děti v raném věku. Na vrcholu kariéry mu však nevyléčitelná roztroušená skleróza vzala téměř vše – prestižní místo přednosta Urologické kliniky hradecké Fakultní nemocnice i nový dům. S nemocí statečně bojuje a nové zázemí našel v Domově sv. Josefa v Žirči, zatím jediném lůžkovém zařízení pro lidi s touto chorobou v České republice. Pan docent se pohybuje na vozíku, a tak uvítal nový venkovní výtah, který tu pořídila Oblastní charita Červený Kostelec z Tříkrálové sbírky 2013 a 2014. Z výtěžku v roce 2015 byla zakoupena průmyslová pračka.

Závažné onemocnění

S roztroušenou mozkomíšní sklerózou, která postupně ochromuje nervový systém člověka a způsobuje trvalou invaliditu, se žije velmi špatně. Bohužel často postihuje mladé lidi už v produktivním věku a nejde vyléčit. „Mě toto onemocnění postihlo před více jak dvaceti lety, pak jsem ještě tři roky mohl operovat, ruce mi sloužily, horší bylo, že jsem nevydržel u operace stát. Pak jsem padal a vše se zhoršovalo. Tato situace mě deprimovala, dokonce jsem myslel i na sebevraždu. Ale pak jsem si řekl, že jsem si život sám nedal, tak nemám právo si ho ani brát. Jsem vděčný osudu, že nemám poškozený zrak a mohu denně číst, a když mám možnost, studuji i v angličtině,“ říká dnes už vyrovnaný docent Josef Baše a s úsměvem dodává:

„Tento Domov je můj druhý domov. Jsem tu moc spokojený. Je tu laskavý personál. Velmi dobře vycházím zejména s rehabilitačními pracovníky, které se poctivě snaží člověku pomoci. Také jsem vděčný, že z Domova mohu vyjet za kulturním děním. Mám rád hudbu všeho druhu, to člověka povzbudí a dodá další energii k životu. Díky pobytu v Domově jsem měl také několik příležitostí setkat se s mým spolužákem z gymnázia, dřívějším biskupem královéhradeckým a nyníšším kardinálem, Dominikem Dukou.“

Setkání s Katkou

Docent Baše zachránil život i dnes již sedmadvacetileté Katce Hlouškové. Ve dvou měsících jí visel život na vlásku. Prý novorozenecká vada ledvin. Lékaři ji nedávali naději. Ale díky operaci obou ledvin vše dobře dopadlo. Katka se léta toužila sejít se svým zachráncem. To se jí nedávno splnilo díky internetu a s panem docentem se setkali v Domově sv. Josefa. „Tenhle úžasný člověk mi zachránil život. Budu mu vděčná do konce života a jsem moc šťastná, že jsem se s ním mohla setkat! Smutné na tom je, že zachránil život spoustě dalším lidem a sám má nemoc, která nejde léčit,“ řekla Katka, která už jezdí za docentem Bašem pravidelně. Při poslední návštěvě se z jeho pokoje ozýval smích a radost. Katka totiž po svatbě čeká radostnou událost.

Oáza, která slouží

Domov sv. Josefa se stal oázou i pro mnohé další nemocné roztroušenou sklerózou a patří mezi největší střediska Oblastní charity Červený Kostelec. Poskytuje pacientům jak komplexní zdravotní a sociální péči, tak potřebnou rehabilitaci i možnost kulturního vyžití. Objekt bývalého jezuitského kláštera darovala Charitě před čtrnácti lety Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti z Českých Budějovic s přáním, aby sloužil nemocným a potřebným. To se daří naplnit. Díky podpoře dárců a institucí prošel areál Domova až neuvěřitelnou rekonstrukcí a přirozeně propojuje svět nemocných a zdravých. Od loňského prosince nabízí pacientům dalších 44 lůžek v nově opravených prostorách bývalého pivovaru a fary. Více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Jitka Holcová

■ KALENDÁŘ NA ÚNOR

XX. Charitní ples

- 6. února v 19.30 hodin, Orlovna Letohrad – Orlice. Předprodej v kanceláři Charity (Na Kopečku 356). Více na www.uo.charita.cz.

Promítání pro koledníky

- 14. února od 13.30 hodin Náchod, Kino Vesmír. Vyhodnocení fotosoutěže, film pro koledníky a poděkování. Více na www.nachod.charita.cz.

■ UPOUTÁVKA

Polette s námi na MaRS!

Přijměte naše pozvání na 5. ročník Maratonu s roztroušenou sklerózou (MaRS) v Domově sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové nad Labem (čp. 1). Letos se zapojíme poprvé díky novým prostorům. Všem chceme cvičením dokázat, jak lze s touto nevyléčitelnou nemocí bojovat. Přijďte nás, prosíme, podpořit vašim pohybem v pátek 4. března v 18.00 hodin do nového objektu sv. Damiána (bývalý pivovar) v areálu Domova sv. Josefa. Připravíme pro vás s našimi fyzioterapeutkami kruhový trénink či posilování a další aktivity.

MaRS organizuje nadační fond IMPULS, letos se ho účastní již 20 měst. Výtěžek žiřecké akce bude věnován Domovu sv. Josefa na dovybavení nových prostor. Více informací naleznete na www.domovsvatehojosefa.cz. Kontakt: hospodkova@dsj-zirec.cz.

■ AKTUALITY

Za pravé zimní atmosféry koledovalo šest králových trojic s požehnáním od P. Enderleho ve Vysoké nad Labem. Foto: J. Horák

Sbírka pomůže nemocným a potřebným v regionu

Královéhradecká diecéze: Také letos přinesli tři králové radost a požehnání do tisícovek domácností a přitom vybírali příspěvky na pomoc potřebným a nemocným. Koledovalo se za pravé zimní atmosféry, lidé byli většinou vstřícní, připojily se i nové obce. Charity v naší diecézi vypravily rekordní počet tříkrálových trojic (přes 3600), téměř o tři stovky více, než loni. Lidé opět projevili velkou solidaritu, jen v Hradci Králové a okolí darovali do tříkrálových pokladniček celkem 829.217,- Kč, tedy o 107.000,- Kč více, než v roce 2015. V ostatních oblastech diecéze vybrali koledníci také více, než loni. Darované peníze pomohou potřebným a nemocným především v regionech, kde se vykoledovaly. Část výtěžku sbírky (10%) poputuje na humanitární pomoc do zahraničí.

Například na Hradecku a Kutnohorsku vybírali tříkráloví koledníci příspěvky na podporu středisek rané péče, která pomáhají rodinám s handicapovanými dětmi. Na Náchodsku na podporu domu na půli cesty pro mladé lidi bez domova a na Chrudimsku na podporu občanské poradny. V Červeném Kostelci a na Pardubicku lidé přispívali na mobilní hospic pro těžce nemocné, na Ústeckoorlicku na charitní pečovatelskou službu pro seniory a lidi se zdravotním postižením. Ve Studenci a okolí se vybíralo na pomůcky a zdravotní materiál pro klienty charitní ošetrovatelské služby, na Přeloučsku na rekonstrukci a vybavení nízkoprahového klubu pro děti a mládež. Charity z části výtěžku podpoří také humanitární projekty v Indii: kvalifikační kurzy pro nevyučenou a nezaměstnanou mládež a dětské večerní vzdělávání v Bangalore, provoz školního autobusu a výstavbu školy v Mansapuru, které realizuje Diecézní charita Hradec Králové.

Šestnáctý ročník sbírky doprovodila řada akcí pro veřejnost i koledníky – tříkrálové průvody, v Pardubicích a Poličce tradičně s koňmi, dále koncerty, živé betlémy a soutěže. Koledníci zazpívali a popřáli vše dobré v novém roce také pacientům v nemocnicích, obyvatelům domovů důchodců, nebo dětem v mateřských školách. Na Hradecku se ještě soutěží o nejkrásnější tříkrálový kostým, hlasování probíhá do 15. 2. na www.charita-hk.cz, na Náchodsku zase o nejzajímavější foto ze sbírky.

Podrobné výsledky, fotografie z koledování a více informací o sbírce najdete také na www.hk.caritas.cz a www.trikralovavsbirka.cz. Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu. Díky také koledníkům a dobrovolníkům za pomoc při organizační sbírce.

Jana Karasová

Peníze pomohou i chudým dětem v Indii

Hradec Králové/Indie: Z výtěžku Tříkrálové sbírky byly podpořeny také humanitární projekty v Indii, které v arcidiecézi Bangalore realizuje Diecézní charita Hradec Králové. Projekt večerního vzdělávání dětí byl díky štědrosti dárců Tříkrálové sbírky zahájen

už v červnu 2014. Loni chodilo na odpolední a večerní doučování přes 1200 školáků ve 22 centrech. Výuku a pomoc s úkoly zajišťovalo na 35 učitelů. Nejčastěji žáci potřebovali pomoc s předměty jako matematika, angličtina, hindí, rodný jazyk kannada a všeobecný přehled. Dětem se dostalo také poučení, jak dbát o hygienu a své zdraví. Tento projekt byl podpořen částkou 180.000,- Kč.

Další projekt „Kvalifikační kurzy pro nezaměstnanou mládež“ byl spuštěn v listopadu 2014. Desetiměsíční kurzy v oboru krejčovství, opravář mobilů a řidič z povolání absolvovalo 159 mladých lidí. Studium ukončily závěrečnou zkouškou v březnu 2015. S pomocí arcidiecéze Bangalore měli již během studia všichni podepsanou pracovní smlouvu s organizací, ve které po obdržení certifikátu začali pracovat. Opraváři mobilů dostali pro svou práci také potřebnou výbavu. Tento projekt byl podpořen částkou 202.000,- Kč. Kvalifikační kurzy pro nevyučenou mládež bez zaměstnání byly díky štědrosti dárců otevřeny i loni. Více také na www.adopce.hk.caritas.cz.

Jana Karasová

Vzdělávání dětí v diecézi Bangalore. Foto: archiv Adopce na dálku

Úspěšná léčba nemocného Rudolfa

Bangalore: Malý Rudolf z indické diecéze Belgaum, který loni v únoru onemocněl leukémií, se už uzdravuje a chodí do školy. Chlapec je podporován v projektu Adopce na dálku a dárce na jeho léčbu přispěli do zdravotnického fondu celkovou částkou 227.060,- Kč. Podle posledních zpráv koordinátorky sestry Marian a P. Alwyna z indického centra v Belgaum, dopadly poslední krevní testy Rudolfa výborně. „Začátkem prosince 2015 byl Rudolf na kompletním vyšetření a krevní testy má v pořádku. Všichni jsme šťastní, že jsou tu první výsledky, kdy se můžeme radovat z úspěšné léčby leukémie.“ Ta bude pokračovat i nadále v domácím prostředí. Na kontroly do nemocnice bude chlapec docházet každé tři měsíce. Rudolfovi rodiče jsou vděční všem dárcům za finanční i duchovní podporu. Všichni doufají, že bude brzy zcela zdravý. Více také na www.adopce.hk.caritas.cz.

Jana Karasová

Hledáme dědečky a babičky na zážitky

Jičín: Chybí vám vnoučata a je vám přes 50? Pak nezapomejte a zapojte se do dobrovolnického programu 3G. Ten pomáhá dětem, co bohužel nemají vlastní babičku či dědečka, a také jejich rodičům. Dobrovolnické centrum Oblastní charity Jičín hledá i „náhradní vnoučata“ a jejich rodiče. Kontakt: Věra Vaníčková, email: dobrovolnici@charitajicin.cz, tel: 733 741 692. Více také na www.jicin.charita.cz.

Dobrá vůle ať je vidět

Litomyšl: Víte, že v Litomyšli mají akreditované Dobrovolnické centrum, které už přes čtyři roky skrze své programy pomáhá dětem a seniorům z Litomyšle a okolí? Že ne, pak si na www.litomysl.charita.cz pusťte krátký film „Dobrá vůle ať je vidět!“ a dozvíte se více. Video můžete také sdílet na sociální síti nebo emailem. Napište nám na dobrovolnik@lit.cz, jak se vám film líbí. Děkujeme!

Martina Soukupová

■ ROZHOVOR

INDIE NA BLÍZKO III.

Kristýna Stejskalová z Dobrušky vystudovala překladatelství němčiny v Brně a nyní se věnuje studiu učitelství. Své poslední prázdniny strávila na stáži v Indii. Učila ve škole na vesnici Manche, kde studují i děti podporované v projektu Adopce na dálku. Na vlastní oči poznala, že na zaostalém venkově opravdu každé vzdělané dítě pomůže celé rodině. Bydlela v internátě pro děti z nejchudších rodin a sirotky, jehož výstavba byla podpořena z Tříkrálové sbírky a dárci. Kristýna má ze stáže spoustu zážitků a postřehů, které vám přinášíme v tomto cyklu na pokračování, tentokrát o víře, svátcích a tradicích.

Jakou roli hraje v životě Indů víra a jaké mají postavení křesťané?

Víra je pro Indý hodně důležitá. Všichni v něco věří. Bylo pro ně nepochopitelné, když jsem jim řekla, že u nás je většina ateistů. V Indii převládá hinduismus, islám a křesťanů tam jsou pouze dvě procenta. Ale stejně je to číslo ohromné, když se přepočítá na počet obyvatel. Vychází to na necelých třicet milionů. Křesťané jsou tu celkem vážení, protože právě oni pomáhají v různých oblastech – ať jsou to misionáři, kteří žijí s nejchudšími lidmi, zřizují nemocnice a školy a obecně se snaží pozvedat tamější úroveň. Jejich víra (nejen křesťanů) je hodně silná a živá. Každý má doma spoustu obrázků, svíček, náboženských předmětů, až to někdy působí kýčovitě. Dokonce i na autech můžete vidět nápisy „Ježíš Tě miluje!“, „Věříme v Boha!“, „Bůh je láska!“ a další.

Projevuje se v indické společnosti původní rozdělení na kasty?

O tomto problému jsem pouze slyšela. Sama jsem se s tím moc nesetkala, protože v katolické škole sedí všichni spolu a nikdo kasty neřeší. Děti se mě ptaly, z jaké kasty pocházím já, a dost se divily, že my kasty nemáme. Na vesnicích se toto dělení drží pořádku, ale ve městech to pomalu ale jistě ustupuje.

Slaví Indové rádi tradice a svátky?

Indové slaví strašně rádi. Každé náboženství má své slavnosti a svátky, a tak mi přišlo, že se slavilo skoro pořád. Zvlášť hinduisté mají mnoho bohů, jejichž svátky je potřeba oslavit. Ve farnosti, kde jsem bydlela, byla každý měsíc jedna velká slavnost. Jednou to byl den kněží na svátek sv. Jana Maria Vianneye, pak slavnost Narození Panny Marie. Na první slávu přijel sám pan biskup, na druhou jeho sekretář. Tyto slavnosti se mi hodně líbily, protože se na jejich přípravě podílela úplně celá farnost, každý podle svých možností, a bylo vidět, jak to lidi stmeluje.

Ve škole jsme jednou slavili hinduistický svátek – Rakhi, kdy sestra přivazuje náramek na ruku bratrovi na znamení toho, že on jí bude pomáhat a chránit. Sice jsme byli katolická škola, ale paní ředitelce, sestře Sunitě, přišlo, že to má svůj význam, a proto jsme ho tak trochu po svém slavili i tam. Ráno se sešli všichni ve školní hale, kde se přečetlo čtení z Matouše „Miluj bližního svého jako sám sebe“, zazpívala se křesťanská píseň a proběhl hinduistický rituál přivazování náramku, přitom se ještě ovívali svíčkou a posypávali nějakým práškem. Prostě tam náboženství žijí vedle sebe bez jakékoli nenávisti nebo předsudků.

Jana Karasová (pokračování v příštím čísle)

O Adopci na dálku více na www.adopce.hk.caritas.cz nebo na facebooku.

Oslava hinduistického svátku Rakhi. Foto: Kristýna Stejskalová

Bertík

Čtení pro zábavu i poučení

Milí ministranti,

tento měsíc bude pro nás zajímavý nejenom tím, že začínají jarní prázdniny plné sněhu, ale že začíná postní doba. Ve Svatém roce papež František na tuto dobu dává veliký důraz. Takže kromě lyží, či sáněk vás chci povzbudit ke křížové cestě, svátosti smíření, nebo jiným skutkům lásky k Pánu Ježíši i k druhým lidem. O svátosti smíření si budeme povídat za měsíc. Tento měsíc vás chci navést k zamyšlení se nad našim pohledem na druhého člověka, aby to byl milosrdný pohled. To je klíč k tomu, abychom dobře prožili i letošní postní dobu.

Půst, modlitba, almužna – to je taková trojnožka, na které má toto období stát. Co by mohlo být mým půstem?

Kromě věcí, kterých se vzdáváme, bychom si mohli dát za půst změnu některého smýšlení, ke kterému se již nechceme vrátit. Naší modlitbou může být i setkání s druhým člověkem, na kterého budu sesílat Boží požehnání. A almužnou? Jakýkoliv malý projev lásky, úsměv, pomoc ve škole, či doma. Když mám ruce a nohy, mohu pro bližního dělat prakticky cokoliv. Almužna – to znamená, že chci dát ze svého! Mohu dát také svou schopnost, či dovednost.

Moc vám k tomuto úsilí žehnám, protože je to cesta k tomu, abychom i my prožili Boží milosrdenství na nás. K tomu vám žehnám.

+ o. Filip Foltán

ÚNOROVÝ SVĚTEC

Svatá Valburga

(710 – 25. února 779)

Nositelka tohoto neobvyklého jména se narodila v Anglii a pocházela ze starého šlechtického anglosaského rodu. Její otec byl sv. Richard a její matka Wuna byla sestra sv. Bonifáce. Valburga měla dva bratry – sv. Vilibalda a sv. Wunibalda. Otec dal Valburgu na výchovu do benediktinského kláštera a později, už jako řeholnice, odešla spolu s dalšími sestrami za svým strýcem a bratry do Německa na misie. Působila jako abatyše nově vystaveného benediktinského kláštera pro řeholnice, po smrti svého bratra pak měla na starost celý klášterní komplex nazvaný Heidenheim. Věnovala se také chudým a z darů bohatých příznivců podporovala stavbu chrámů či zabezpečování sirotků. Podle legendy se také na přímlovu její modlitby uzdravila umírající dcera nedalekého záměckého pána. Sv. Valburga je zobrazována jako abatyše s lahvičkou, je patronkou šestinedělek a rolníků, vzývána bývá při některých nemocech.

Pohled přes oltář na Jeruzalém z kaple Dominus flevit. Foto: Filip Foltán

Postní doba v roce milosrdenství

Když jsem před několika lety byl v Jeruzalémě, tak mě zasáhla dvě místa. První byla kaple Dominus flevit – místo, kde Pán Ježíš zaplakal nad Jeruzalémem. Je tam kaple ve tvaru slzy a za oltářem je přes sklo vidět celý Jeruzalém. Když jsem tam tehdy seděl, říkal jsem si, že musíme vidět Jeruzalém přes Pánovy slzy. Co tato vznešená věta znamená? Dívat se na druhého s Boží láskou, s Božím milosrdenstvím! A o tom je postní doba, do které vstupujeme!

V čase modlitby, půstu a dobročinnosti lze rozjímat konkrétněji o těchto slovech proroka Izajáše: „Není půstem, který chci spíše toto: rozvaž nespravedlivá pouta, uvolni uzly jha, utiskované propušt na svobodu, zlom každé jařmo! Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu. Tehdy vyrazí tvé světlo jako zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin ti odpoví, křičet o pomoc, a on řekne: Zde jsem! Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasnem. Hospodin tě stále povede, v nedostatku ukojí tvou touhu, posílí tvé údy. Budeš jako zavlažovaná zahrada, jako živé zřídlo, jehož voda nevysychá.“ (Iz 58,6-11)

To je veliký úkol! Pokusme se v postní době denně alespoň jednou se podívat na druhého člověka milosrdně.

Druhé místo, které bych vám rád představil jako inspiraci pro postní dobu, je Chrám všech národů v Getsemanské zahradě. Už jenom ten název je krásný – Bůh je tady pro všechny, Bůh pro všechny trpěl, Bůh všechny miluje. Moc rád jsem na tomto místě sloužil mši svatou.

Kámen, který připomíná Pánovu modlitbu v Getsemanské zahradě, je zakončený oltářem ve tvaru kalicha, připomíná Ježíšovu prosbu: „Otče, odejmi tento kalich ode mě“. Celý chrám připomíná výzdobou tmavé nebe, jako připomínku noci, kdy byl Pán Ježíš zatčen. Není náhodou, že zrovna tento chrám má svatou bránu Milosrdenství. Láska Pána Ježíše je tak veliká, že pro nás trpěl. Toto si v postní době připomínáme.

Možná jako ti, kteří jsou Pánu blízko, bychom mohli během postní doby více vnímat obět mše svaté. Vnímat oltář a kříž, jako místo, které se stává obětištěm. Některé oltáře mají tvar hrobu. Jinde symbolikou představují nějaké tajemství víry, či stůl – kde chtějí odkázat na rozměr hostiny mše svaté. Podívejte se ve vašem kostele, co vám připomíná váš oltář...?

otec Filip

Interiér Chrámů všech národů. Foto: Filip Foltán

Chrám všech národů v Getsemanské zahradě. Foto: Filip Foltán

Bertíkův výlet

